

Книгата на Даниил – номер осемнадесет

Часът

Jeff Pippenger

2023-12-13

Вдъхновението ясно показва, че третата глава на Даниил представлява неделния закон в Съединените щати. В двадесет и трета глава на Исаия блудницата Тир, която блудства с земните царе, е блудницата от Откровение, която блудства с земните царе. В седемнадесета глава на Откровение на челото на тази блудница е написано: „Вавилон великий“.

И жената беше облечена в пурпур и алена багра и украсена със злато, скъпоценни камъни и бисери, като държеше в ръката си златна чаша, пълна с мерзости и нечистотата на своето блудство; и на челото ѝ беше написано име: ТАЙНА, ВАВИЛОН ВЕЛИКИЯТ, МАЙКА НА БЛУДНИЦИТЕ И НА МЕРЗОСТИТЕ НА ЗЕМЯТА. Откровение 17:4, 5.

Преди 1950 г. английските речници правилно определяха жената, представена в тези два стиха, като Римокатолическата църква. Целият свят знаеше след Мрачните векове на католическите гонения, извършвани от 538 до 1798 г., че Римската църква беше блудницата, която блудства с земните царе. Декларацията за независимост е била замислена като отхвърляне на властта на католицизма, а също и на властта на земните царе, които бяха встъпили в нечестиви взаимоотношения с блудницата. Исаия, глава двадесет и трета, посочва, че блудницата щеше да бъде забравена. Никога не бихте намерили определението за блудницата от Откровение седемнадесета глава като Католическата църква в никой съвременни търсачки, защото Божието Слово никога не се проваля, а Божието Слово заявява, че тя щеше да бъде забравена.

И ще се случи в онзи ден, че Тир ще бъде забравен седемдесет години, според дните на един цар; след изтичането на седемдесетте години Тир ще запее като блудница. Вземи арфа, обиколи града, ти, забравена блуднице; засвири сладкозвучно, изпей много песни, за да бъдеш спомнена. И ще се случи след изтичането на седемдесетте години, че Господ ще посети Тир, и той ще се върне към печалбата си и ще блудства с всички царства на света по лицето на земята. А неговата търговия и неговата печалба ще бъдат святост за Господа: тя няма да се съкровищи, нито да се трупа; защото неговата търговия ще бъде за онези, които обитават пред Господа, за да ядат до насита и за трайно облекло. Исаия 23:15–18.

Божието Слово никога не се проваля и от 1798 година насам блудницата е била забравена, но в последните дни тя ще бъде спомнена. Тя се спомня, когато Божията събота на седмия ден е атакувана, а именно тя е едната заповед от Десетте заповеди, която винаги е трябвало да бъде помнена. Тя се спомня, когато взема арфата си, обикаля града и прави сладки мелодии и много песни. Тя пее песните си в края на седемдесет години, които са дните на един цар. А цар, според втора глава на Даниил, е царство.

И където и да живеят човешките синове, полските зверове и небесните птици Той е предал в ръката ти и те е направил владетел над всички тях. Ти си тази златна глава. Даниил 2:38.

„Глава“ или „цар“ са и двата символи на царство. Царството, представено чрез „дните на един цар“, са Съединените щати. Съединените щати започнаха своето пророческо управление като земния звяр, когато през 1798 г. бе нанесена смъртоносна рана на блудницата Вавилон. То продължава като шестото царство на библейското пророчество до неделния закон. Буквалното царство в библейското пророчество, което действително управлява седемдесет години, беше Вавилон.

Ето, Аз ще изпратя и ще взема всички племена на север, казва Господ, и Навуходоносор, вавилонския цар, Моя служител, и ще ги доведе против тази земя, против жителите ѝ и против всички тези околни народи; и съвсем ще ги изстребя и ще ги направя за ужас, за присмех и за вечни запустения. Освен това ще отнема от тях гласа на веселие и гласа на радост, гласа на младоженеца и гласа на невестата, шума на воденичните камъни и светлината на светилника. И цялата тази земя ще стане запустение и ужас; и тези народи ще служат на вавилонския цар седемдесет години. И ще стане така, че когато се изпълнят седемдесетте години, Аз ще накажа вавилонския цар и онзи народ, казва Господ, за беззаконието им, и халдейската земя, и ще я направя вечни запустения. Еремия 25:9–12.

Буквалният Вавилон властваше седемдесет години, като предобразяваше царството в последните дни, което ще царува седемдесет символични години. Навуходоносор, царят на Вавилон, нападна Юда три пъти. Първото нападение беше срещу Йоаким и тогава започнаха седемдесетте години от пророчеството на Еремия. Те завършиха със смъртта на Валтасар, когато Бог наказа „вавилонския цар“, както бе наказал цар Йоаким в началото на седемдесетте години. Пророческото царство, което е представено като „дните на един цар“ (едно царство) като „седемдесет години“, беше Вавилон, а царството на библейското пророчество, което управлява през седемдесетте символични години във времето, когато блудницата на Тир е забравена, е земният звяр от Откровение тринадесета глава. Преходът от петото към шестото царство на библейското пророчество през 1798 година е част от истината, която Йоан представя в Откровение, тринадесета глава.

И застанах на морския пясък и видях звяр, който излизаше от морето, имащ седем глави и десет рога; и на рогата му десет корони, а на главите му — име на богохулство.... И видях друг звяр, който излизаше от земята; и той имаше два рога, подобни на агнешки, а говореше като змей. Откровение 13:1, 11.

Морският бряг, на който Йоан стоеше в Откровение, глава тринадесета, представлява 1798 година.

„Във времето, когато папството, лишено от силата си, бе принудено да се въздържи от преследване, Йоан видя да се надига една нова сила, която да повтори гласа на змея и да продължи същото жестоко и богохулно дело. Тази сила, последната, която ще воюва против църквата и Божия закон, е представена чрез звяр с агнешки рога. Зверовете,

които я предхождаха, бяха излезли от морето; а този излезе от земята, което представлява мирното въздигане на народа, който той символизира — Съединените щати.“ Signs of the Times, February 8, 1910.

Звярът от морето бе отделен чрез морския пясък от звяра на земята. Петото царство на библейското пророчество през 1798 година (морският бряг) представляваше миналата история, а шестото царство беше бъдеща история. Милеритите не видяха тази истина. На Уилям Милър бе дадено прозрение за драконовата сила на езичеството и нейната връзка със следващото царство, представено като звяра на католицизма. Откровение тринадесета глава разкрива историята на лъжепророка, тоест третата от трите сили, които водят света към Армагедон. Историята започва на морския бряг през 1798 година.

Съединените щати започват своята история със символиката на агнето, но завършват своята история, говорейки като змей. Историята на символичните седемдесет години от управлението на земния звяр е представена в един стих, в тринадесета глава на Откровението, защото стихът посочва едновременно и началото, и края на земния звяр в едно и също изречение.

И видях друг звяр, който излизаше от земята; и имаше два рога, подобни на агнешки, а говореше като змей. Откровение 13:11.

Когато Съединените щати заговорят като змей, те приемат неделния закон. Преди да осъществи налагането на неделното богослужение, отстъпническите църкви на протестантизма ще се обединят и ще поемат политически контрол над отстъпническото правителство, като образуват образа на звяра. Когато вдъхновението посочва (и то прави това многократно), че службата по посвещаването на златния образ от Навуходоносор представлява неделния закон, то отбелязва края на седемдесетте символични години на земния звяр. Глави първа до трета от Данаил представят вестите на трите ангела от Откровение, глава четиринадесета. Третият ангел става жива истина при неделния закон.

В пророчески план първа до трета глава от книгата на Даниил представляват седемдесетте символични години на земния звяр от Откровение тринадесета глава. Изпитанието относно храната, представено в първа глава, и символиката на Йоаким показват, че първа глава пророчески започва при овластяването на първия ангел — или на 11 август 1840 г., или на 11 септември 2001 г. — в историята на третия ангел.

Вавилон е народът, който властваше седемдесет години, и тези години представляват историята на Съединените щати. Седемдесетте години на Вавилон не завършиха до доста след посвещаването на златния образ от Навуходоносор, но пророчески седемдесетте символични години, които Исаия използва в двадесет и трета глава, завършват в трета глава на Данаил. Когато оркестърът на Навуходоносор засвири музиката за церемонията по посвещаването, белегът на звяра се налага, и в това време блудницата на Тир и на Вавилон започва да пее песните си на земните царе, докато отстъпилият Израил се покланя и танцува.

Цар Навуходоносор направи златен образ, висок шейсет лакътя и широк шест лакътя; издигна го в полето Дура, във Вавилонската област. Тогава цар Навуходоносор прати да съберат князете, управителите и военачалниците, съдиите, съкровищарите, съветниците, законниците и всички областни началници, за да дойдат на освещаването на образа, който цар Навуходоносор бе издигнал. Тогава князете, управителите и военачалниците, съдиите, съкровищарите, съветниците, законниците и всички областни началници се събраха на освещаването на образа, който цар Навуходоносор бе издигнал; и застанаха пред образа, който Навуходоносор бе издигнал. Тогава един вестител извика със силен глас: На вас се заповядва, народи, племена и езици: в момента, когато чуете звука на рога, свирката, китарата, самбуката, псалтира, гайдана и всякакъв вид музика, да паднете и да се поклоните на златния образ, който цар Навуходоносор е издигнал; а който не падне и не се поклони, в същия час ще бъде хвърлен сред пещ с пламтящ огън. Затова по онова време, когато всички люде чува звука на рога, свирката, китарата, самбуката, псалтира и всякакъв вид музика, всички люде, племена и езици паднаха и се поклониха на златния образ, който цар Навуходоносор бе издигнал. Даниил 3:1–7.

В онова „време“, или в същия този „час“, който е неделният закон в Съединените щати, всеки, който откаже да се поклони на златния образ, ще „бъде хвърлен в сред горяща огнена пещ“. Единствената книга в Стария завет, която съдържа думата, преведена като „час“, е книгата на Даниил. Думата „час“ в трета глава представлява настъпването на белега на звяра. Думата „час“ също така представлява вестта на първия ангел в четвърта глава, защото там тя символизира предупреждението към Навуходоносор за идващия „час“ на Божия съд.

Тогава Даниил, чието име беше Валтасасар, остана смаян за един час и мислите му го смущаваха. Царят проговори и каза: Валтасасаре, да не те смущава сънят или тълкуването му. Валтасасар отговори и каза: Господарю мой, нека сънят бъде за онези, които те мразят, и тълкуването му — за твоите неприятели. Даниил 4:19.

Даниил представи на Навуходоносор предупреждението за идващия час на Божия съд, който Навуходоносор по-късно отхвърли. Следователно „часът“ в четвърта глава, когато отново е употребен в главата, представлява „часа“, когато съдът е настъпил. В милеритската история първият „час“ в четвърта глава би представлявал идването на първия ангел през 1798 г. Тази вест се изпълни, когато следственият съд започна на 22 октомври 1844 г. „Часът“ в четвърта глава е най-напред символ на вест за идващ съд, а след това е употребен като символ, че съдът е настъпил. Първата употреба на думата „час“ представлява 1798 г. и идването на първия ангел, а втората употреба представлява 22 октомври 1844 г. и идването на третия ангел.

В същия час това се изпълни върху Навуходоносор; и той беше изгонен от човеците, и ядеше трева като воловете, и тялото му се мокреше от небесната роса, докле космите му пораснаха като орлови пера, и ноктите му — като птичи нокти. Даниил 4:33.

Следователно „часът“ в четвърта глава е символ както на 1798, така и на 1844 година, които са крайните точки на двете проклетия от „седем времена“ срещу северното (започнало през 723 г. пр.Хр.) и южното (започнало през 677 г. пр.Хр.) царства на Израил. Тези две

проклетия, представляващи две хиляди петстотин и двадесет години на разпръсване и робство, представляват изпълнението на Божието първо и последно негодувание срещу Неговия отстъпил народ. И двете започнаха с Божия съд, а съответните им завършеници представляват вестта на предупреждение за приближаващия Божий изследователен съд или настъпването на изследователния съд. И двата съда, представени чрез завършека на двете отсъждания за „седем времена“, са представени чрез думата „час“ в четвърта глава на Даниил.

В милеритската история „часът“ представлява началото на движението във времето на края през 1798 г., когато дойде първият ангел, а вторият „час“ в четвърта глава представлява края на движението, когато третият ангел дойде на 22 октомври 1844 г. Милеритското движение на първия ангел се повтаря в движението на третия ангел, така че двете употреби на „час“ в четвърта глава също така отбелязват времето на края през 1989 г., както и скоро настъпващия неделен закон. Милеритското движение на първия ангел възвести откриването на следствения съд, а движението на третия ангел възвестява откриването на изпълнителния съд на Бога, който е прогресивен, започвайки от неделния закон и продължавайки и засилвайки се до Второто пришествие на Христос.

Ще продължим нашето изследване на трета глава от книгата на Даниил и в следващата статия ще завършим разглеждането си на думата „час“.

Ето, Аз ви изпращам като овце посред вълци; затова бъдете мъдри като змиите и незлобливи като гълъбите. Но пазете се от хората; защото те ще ви предават на съдилища и ще ви бият в синагогите си; и ще бъдете извеждани пред управители и царе заради Мене, за свидетелство против тях и езичниците. А когато ви предадат, не се безпокойте какво или как ще говорите; защото в същия час ще ви се даде какво да говорите. Понеже не вие сте, които говорите, а Духът на вашия Отец, Който говори във вас. И брат ще предаде брат на смърт, и баща — детето; и деца ще се надигнат против родителите си и ще ги причинят да бъдат умъртвени. И ще бъдете мразени от всички заради Моето име; но който устои докрай, той ще бъде спасен. А когато ви гонят в един град, бягайте в друг; защото истина ви казвам: няма да обходите Израилевите градове, докле дойде Човешкият Син. Ученикът не е по-горен от учителя си, нито слугата — от господаря си. Достатъчно е за ученика да бъде като учителя си, и слугата — като господаря си. Ако стопанина на дома нарекоха Веелзевул, колко повече домашните му! И тъй, не бойте се от тях; защото няма нищо покрито, което да не се открие, и скрито, което да не се узнае. Каквото ви говоря в тъмнина, това говорете на светло; и каквото чувате на ухо, проповядвайте от покривите. И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро бойте се от Онзи, Който може и душа, и тяло да погуби в пъкъла. Матей 10:16–28.